

Úryvek z knihy: **FEYERABEND, Paul K. *Rozprava proti metodě***. Překlad Jiří Fiala. Praha: Aurora, 2001, s. 299-300.

„Způsob, jímž jsou v prvním světě „řešeny“ sociální problémy, problémy distribuce energie, ekologie, vzdělávání, péče o staré a tak dále, lze popsat zhruba následujícím způsobem. Objeví se nějaký problém. Nic se s tím nedělá. Lidé se začnou zajímat. Politici o tom hovoří v médiích. Povolají se experti. Rozvinou teorie a na jejich základě plány. Mocenské skupiny spolu s vlastními experty uskutečňují rozmanité modifikace, dokud se nepřijme a nerealizuje nějaká rozředená verze. Role expertů v tomto procesu postupně vzrůstá. Máme nyní situaci, kdy sociální a psychologické *teorie* lidského myšlení a konání nastoupily na místo tohoto myšlení a konání samého. Místo toho, aby se zeptali těch lidí, kterých se to týká, spekulanti, vychovatelé, technologové a sociologové získávají informace o tom, „co tito lidé skutečně chtějí a potřebují“, z teoretických studií uskutečněných jejich váženými kolegy v tom, co pokládají za relevantní oblasti. Konzultují se nikoli živé bytosti, nýbrž abstraktní modely; nerozhoduje cílová populace, nýbrž výrobci modelů.“